

LA IMMIGRACIÓ: UNA OPORTUNITAT?

Categoria : Articles

Publicat per [Verds](#) el 5/9/2006

Enmig d'una sala immersa per l'incòmode silenci que precedeix a la primera pregunta dels assistents, una veu valenta demana als ponents què en pensen de la proposició no de llei presentada pel PSOE i IU-ICV al Congrés dels Diputats per tal que els immigrants no comunitaris amb permís de residència puguin votar a les eleccions municipals.

Alguns dels ponents es posicionen i plantegen els seus arguments en favor i en contra d'aquesta mesura. Hi ha un intent per centrar el debat en el context andorrà, però el moderador ens recorda que els ponents no són experts en legislació andorrana i que aquest divendres el debat es centrarà sobre la immigració a Andorra.

Un dels ponents que minuts abans defensava el dret a vot dels immigrants a l'Estat Espanyol sentència que no es pronunciarà sobre el dret a vot al Principat.

El debat originat a la Universitat d'Estiu no ha nascut del buit, no és una polèmica artificial, sinó que té un origen clar. La defensa del dret de les persones sempre és oportú, ja sigui per parlar de la situació del Senegal, d'Irak, d'Espanya o del nostre país. Les opinions sobre la defensa dels drets dels ciutadans són importants, tant si ho formulen experts en la matèria com si s'expressen des de la visió humana dels ponents. No valen les actituds ambigües o els trastorns bipolars quan parlem de contextos geopolítics diferents.

Les Universitats s'han d'emmarcar sempre en el marc de la innovació, han de patentar idees, generar debat i no s'ha de repercutir en la capacitat dels investigadors d'esdevenir "pensadors lliures i independents". Per altra banda, durant el debat hem escoltat opinions preocupants des d'un punt de vista, ja no progressista, sinó simplement democràtic: "Andorra i Catalunya no pot regalar vots".

El dret a vot és una conquesta democràtica fonamental, que ha d'estar condicionada exclusivament a un període de residència, però no limitat a un coneixement lingüístic o culturals. El dret a vot és una eina per combatre la xenofòbia i l'exclusió, és un factor d'incorporació política a la societat i al mateix temps genera un sentiment de pertinença al país d'acollida. En Duran i Lleida diu que amb els drets s'ha de parlar de deures, i jo em pregunto, qui diu el contrari? Els mateixos drets i deures que s'estableixen pel conjunt de la ciutadania. O el que aquelles veus que mimititzen en Duran i Lleida es refereixen és que alguns ciutadans han de realitzar un especial acte d'adhesió al nostre marc legal i als nostres valors en funció del seu origen, cultura o religió?

És indubtable que el dret a vot no ho soluciona tot. És imprescindible afavorir el desenvolupament dels països empobrits, tenir una política europea de regulació dels fluxes migratoris i una política d'acollida eficient. Però el reconeixement dels drets polítics és un pas fonamental per crear una societat cohesionada. Tothom reconeix que la nostra economia necessita la immigració. Els necessitem com mà d'obra, però no els volem com ciutadans? Els hi exigim que s'integrin i adoptin els nostres valors constitucionals, culturals i lingüístics però els impedim que puguin exercir el dret elemental al vot. En què quedem? Manca el coratge i la voluntat política per passar de les paraules

als fets.

Ara és el moment perquè institucions polítiques, agents socials, culturals, ponents d'universitats i la ciutadania en general debatem el dret a vot dels immigrants. Només així promourem la transformació social necessària per fer avançar el concepte de ciutadania. La Universitat d'Estiu pot esdevenir el punt de partida d'aquest debat. Jo avui hi assistiré, i tu?

Jael Pozo Lozano

Jael Pozo Lozano es estudiant de Veterinaria i presidenta del JEV (Andorra Verds).